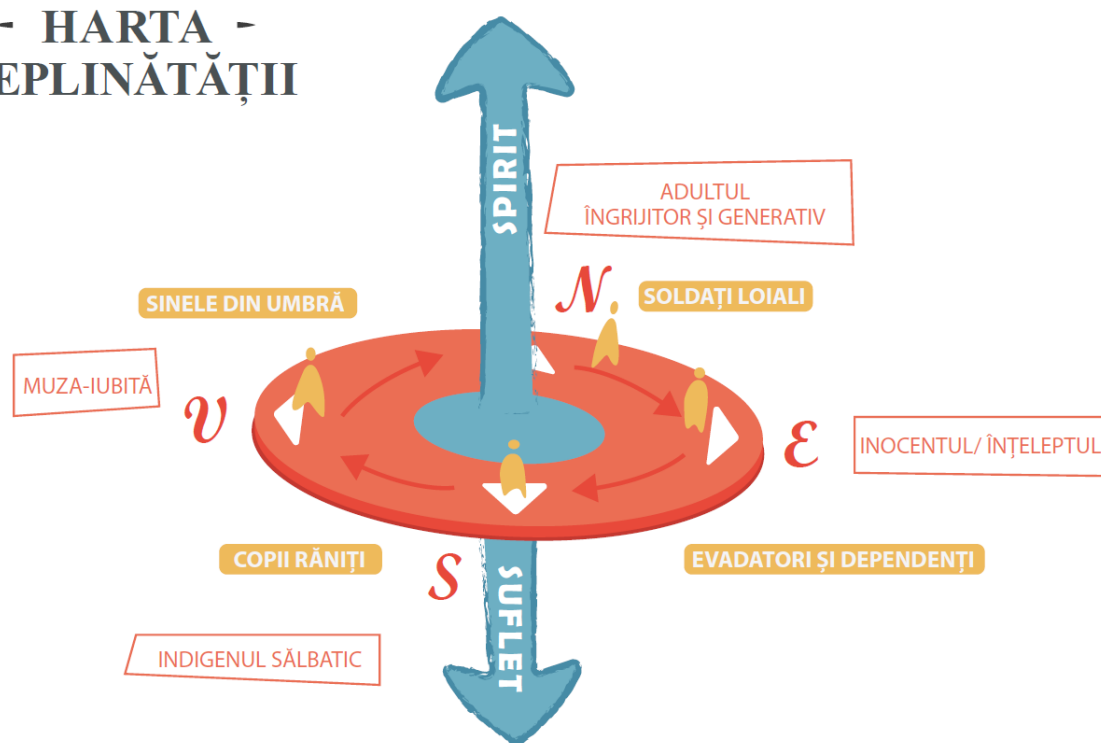

Mintea sălbatică

un ghid pe terenul psihicului uman

de Bill Plotkin

- HARTA - DEPLINĂȚĂȚII

Ce înseamnă să ai o minte sălbatică?

După cum scrie Gary Snyder, "A vorbi limba naturii/sălbăticiei înseamnă a vorbi limba întregului." Dacă ai o minte sălbatică, ai o minte *întreagă*. Oamenii cu minți naturale/sălbătice sunt cei care au cultivat și și-au însușit deplinătatea lor umană — întregul spectru multicolor al capacităților, talentelor și sensibilităților care însoțesc dreptul de a evolua pe care îl primim la naștere. Noua mea carte, **Mintea sălbatică**, este un ghid de teren care are drept scop cultivarea acestui caracter deplin, în multiple culori uimitoare. Aceasta vă prezintă ceea ce eu numesc Harta bazată pe natură a psihicului uman, care identifică și descrie cele patru fațete ale deplinului uman indigen.

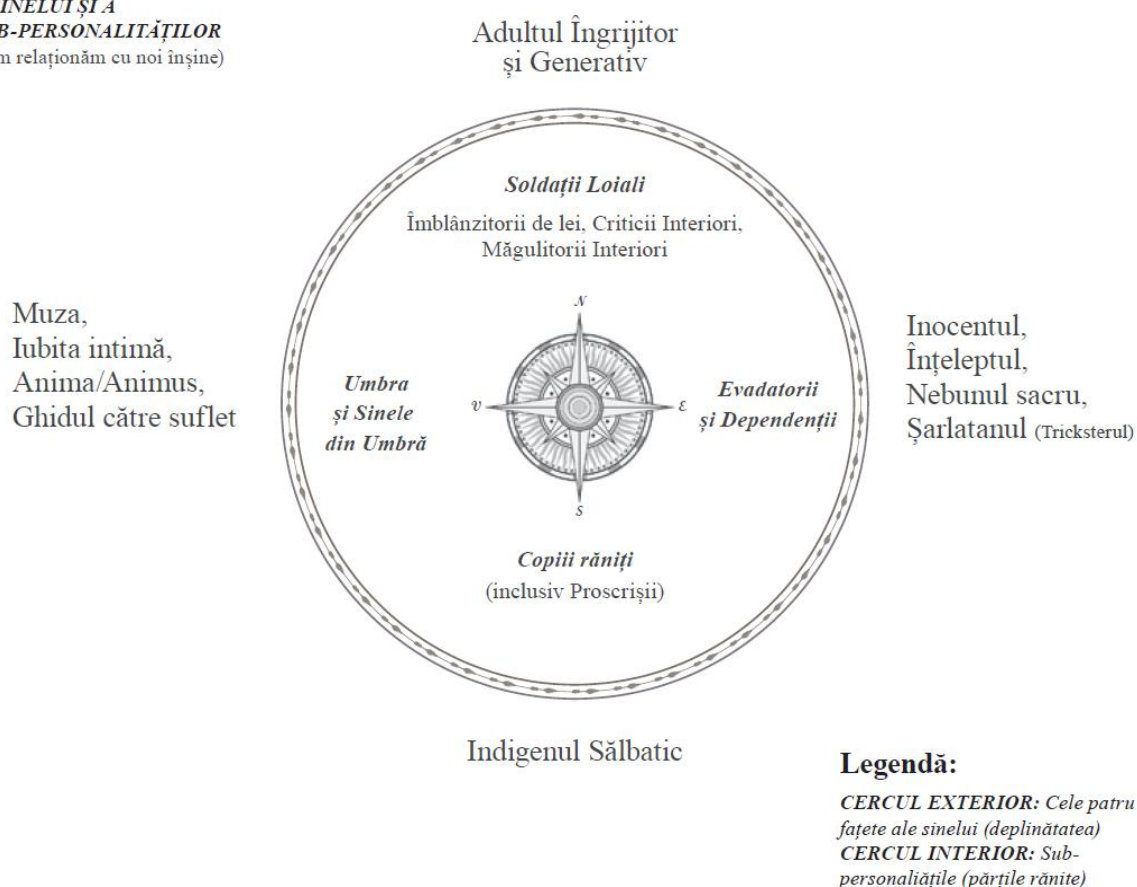
În mod colectiv, aceste patru fațete ale deplinului formează ceea ce eu numesc Sinele uman (cu literă mare). Sinele dispune de toate resursele umane înnăscute de care avem nevoie pentru a ne maturiza din punct de vedere psihologic și spiritual, pentru a deveni pe deplin umani, pentru a servi bine viața — de fapt, pentru a face bine *orice lucru*. Iar lucrul de care avem cel mai mult nevoie pentru a face totul bine acum, la începutul secolului douăzeci și unu, este să transformăm culturile noastre occidentale și occidentalizate, să trecem de la

etapa de distrugere a vieții, în care ne aflăm momentan, la o etapă nu doar de susținere a vieții, ci și de potențare a vieții.

În mod trist și tragic, cultura occidentală nu face foarte multe pentru a susține cultivarea oricăreia din cele patru fațete ale Sinelui — și suprimă de fapt în mod activ două dintre ele. Totuși, tradițiile sănătoase din lumea întreagă, inclusiv cele pe care le regăsim în cultura occidentală, ne oferă multiple practici de cultivare a Sinelui cu cele patru fațete ale sale. *Mintea sălbatică* prezintă o colecție eclectică de practici contemporane, occidentale, bazate pe natură pentru cultivarea Sinelui.

HARTA 1

*VIZIUNEA INTRAPERSONALĂ
A SINELUI ȘI A
SUB-PERSONALITĂȚILOR*
(cum relaționăm cu noi înșine)

Care sunt cele patru fațete ale Sinelui?

Fațetele Sinelui sunt asociate cu fiecare dintre cele patru puncte cardinale: nord, sud, est și vest. O astfel de descriere a Sinelui înseamnă păstrarea tradițiilor din lumea întreagă care au marcat natura umană după modelul celor patru direcții (și după modelul celor patru anotimpuri și al celor patru momente ale zilei: răsăritul soarelui, amiaza, apusul soarelui și miezul nopții).

Ca o scurtă introducere, **fațeta de Nord a sinelui este ceea ce eu numesc Adultul Generativ care cultivă**, aspectul empatic și competent al psihicului nostru, pe deplin capabil să asigure starea de bine celorlalți și sie însuși, cel care se îngrijește de habitatele care ne susțin și de toate speciile care formează, în mod colectiv, rețeaua de viață a Pământului. Această fațetă

Nordică a Sinelui este cea care ne ajută să slujim în mod empatic și curajos comunitățile noastre umane și supraumane, în calitate de lideri, profesori, părinți, vindecători, constructori, fermieri, designeri, oameni de știință și artizani. Adultul Generativ care cultivă se regăsește în anumite arhetipuri precum Regele sau Regina binevoitoare, Luptătorul matur sau spiritual, Mama și Tatăl.

Fațeta de Sud este Sinele Indigen și Sălbatic, dimensiunea senzuală, emotivă, erotică, jucăușă și instinctuală a Sinelui care preferă să fie privită ca un animal uman, celebrează experiența tuturor emoțiilor, se simte pe deplin acasă în lumea supraumană și se bucură de o înrudită profundă cu toate celelalte creaturi și cu ecosistemele diverse pe care le locuim — râurile, munții, deșerturile, câmpiile și pădurile bio-regiunilor noastre locale. Sinele Indigen și Sălbatic rezonază cu arhetipuri precum Pan, Artemis/Diana (Zeița Animalelor) și Omul Verde (Omul Sălbatic).

Fațeta de Est a Sinelui este cea a Inocentului/Înțeleptului — un amestec între Inocent, care percepe lumea în mod pur, simplu și clar, și Înțelept, care deține o viziune calmă și completă asupra lumii. Inocentul și Înțeleptul au multe în comun — spre exemplu, ambilor le place paradoxul. Prin urmare, numele pe care l-am dat fațetei Estice este acest amestec paradoxal: “Inocentul/Înțeleptul.” Inocentul/Înțeleptul împrumută câteodată trăsături de la Nebunul Sacru (care trăiește dincolo de regulile și de normele lumii sociale de zi cu zi) sau de la Șarlatan (care folosește umorul și șicana pentru a ne ajuta să ne înveselim și să apreciem realitățile mai înalte ale vieților noastre și ale lumii).

Fațeta de Vest este Muza sau Iubita Intimă. Aceasta este dimensiunea aventuroasă și vizionară a Sinelui nostru, căreia îi place să exploreze necunoscutul; întunecimea plină de surprize; procesul decăderii și al morții — recircularea naturală a tuturor lucrurilor; lumea visurilor și a imaginației; dar și tărâmul metaforei, al simbolului, al poeziei și al mitului. Muza-Iubită este dimensiunea noastră profund romantică, care este atrasă de legături și experiențe care sunt periculoase, dar și de nerezistat, inclusiv de coborârea în misterele din profunzimile sufletului. Pe lângă Muza și Iubita, această fațetă rezonază de asemenea cu arhetipuri precum Anima/Animus, Magicianul, Călătorul, Pustnicul, Psihopompul și Ghidul către Suflet.

Ne-am născut cu capacitatea de a ne asuma aceste patru seturi de resurse psihologice, dar trebuie să le cultivăm în mod conștient pentru a avea un acces rapid la ele. Cultura occidentală standard ignoră sau suprimă toate cele patru fațete, deoarece Sinele întrupat este incompatibil cu modurile de viață egocentrice. Acest lucru face ca dezvoltarea umană să fie mult mai dificilă în Occidentul contemporan decât în culturile mai sănătoase.

Femeile și bărbații maturi din punct de vedere psihologic sunt profund tulburați de trăsăturile culturii occidentale contemporane care distrug viața, chiar dacă sunt ei înșiși înghițiți într-un oarecare fel de această cultură. Oamenii maturi — cei care și-au cultivat Sinele cu toate cele patru fațete ale sale — dezvoltă infrastructura societăților mature viitoare. Ca agenți ai transformării și ai renașterii culturale, aceștia obțin rezultate strălucite în moduri extraordinare în domenii precum educația, economia, religia și guvernarea. În viața lor de zi cu zi, aceste femei și acești bărbați creează și încurajează modurile contemporane de a fi

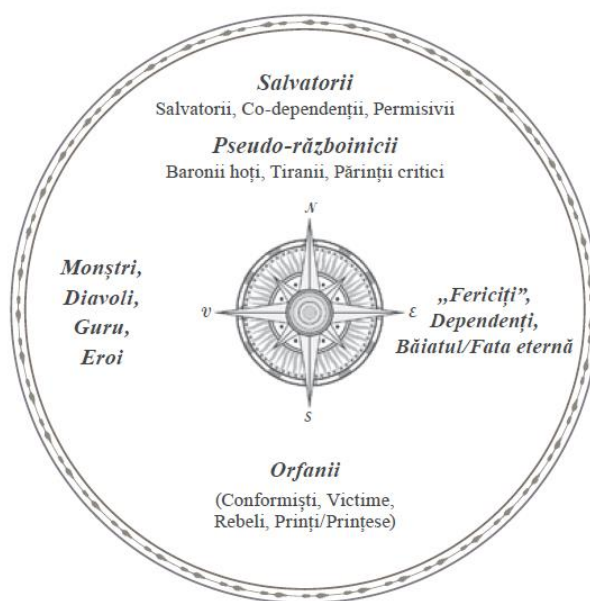
uman care sunt durabile și care susțin viața. Pentru a face acest lucru, este nevoie să cultivăm în mod fundamental Sinele cu cele patru fațete ale sale.

HARTA 2

*VIZIUNEA INTERPERSONALĂ
A SINELUI ȘI A
SUB-PERSONALITĂȚILOR*
(cum ne percep ceilalți)

Bătrânul, Liderul, Profesorul,
Artizanul, Activistul, Părintele, Mentorul,
Vindecătorul, Empaticul, Regele/ Regina

Magicianul,
Călătorul,
Psihopompul,
Ghidul către suflet

Inocentul,
Înțeleptul,
Nebunul sacru,
Șarlatanul (Tricksterul)

Femeia sălbatică (Artemis)
Bărbatul sălbatic (Omul verde)

Legendă:

CERCUL EXTERIOR: Cele patru fațete ale sinelui (deplinătatea)
CERCUL INTERIOR: Sub-personalițiile (părțile rănite)

Ce înseamnă “bazat pe natură” atunci când vorbim despre Harta Psihicului Uman?

Ei bine, cel puțin trei lucruri.

În primul rând, după cum am menționat deja, calitățile celor patru fațete ale Sinelei se bazează pe și decurg din calitățile lumii naturale pe care le observăm atunci când urmăm fiecare din cele patru direcții cardinale, precum și caracteristicile celor patru anotimpuri și cele ale celor patru momente ale zilei (răsăritul soarelui, miezul zilei, apusul soarelui și miezul nopții). În această carte prezint o hartă a deplinului psihologic care este înscrisă în harta deplinului pe care o regăsim și la nivelul naturii.

În al doilea rând, după cum am scris chiar la începutul cărții, “A venit timpul să ne analizăm cu atenție — să re-însuflețim acel sens de a fi uman, de a respira o viață nouă raportându-ne la intuițiile străvechi care ne spun cine suntem, și să învățăm din nou să celebrăm, după cum o făceam cândva, afinitatea noastră instinctivă cu comunitatea Pământului în care ne avem

rădăcinile. Suntem chemați acum să redescoperim ce înseamnă să fim oameni într-o lume nespulsată de diversă de creaturi cu pene, cu blană și de dimensiuni diverse; cu flori și păduri; munți, râuri și oceane; vânt, ploaie și zăpadă; Soare și Lună.” Afinitate noastră instinctivă cu lumea supraumană poate fi regăsită în natura fiecăreia dintre cele patru fațete ale Sinelui, dar poate cel mai clar în fațeta Sudică, Sinele Indigen și Sălbatic, care, după cum am spus, preferă să se privească ca un animal uman, se simte în largul său în comunitatea mai mare a Pământului și se înrudește cu toate celelalte creaturi și habitate ale lumii noastre.

În al treilea rând, cartea include o multitudine de practici care ne ajută să cultivăm cele patru fațete ale Sinelui și resursele pe care acestea ni le oferă. Multe din aceste practici pot fi puse în aplicare cel mai bine în locuri sălbatice sau semi-sălbatice — în pădurea din apropiere, într-un canion, pe o plajă sau măcar în parcul din oraș. Practicile prezentate în carte includ multiple plimbări având scopuri specifice, crearea cercurilor în patru direcții pe pământ și procese specifice prin care le putem folosi, conversații cu ființe, altele decât cele umane, practici pentru răsăritul și pentru apusul soarelui, lucrări de artă folosind mijloace naturale și meditații în natură.

Este simplu să ne cultivăm Sinele? De cât timp și de cât devotament avem nevoie?

De fapt nu este chiar așa dificil, dar avem nevoie de ceva timp pentru a face acest lucru. Trebuie să știți câteva lucruri despre cum trebuie să puneți în practică această strategie. Și puteți face acest lucru în viața de zi cu zi, în orice cadru în care munciți sau vă jucați. **Mîntea sălbatică** vă explică modul în care trebuie să procedați.

În societățile sau familiile sănătoase și mature, cultivarea Sinelui începe în copilărie. În cultura occidentală standard, adesea aceasta nu începe deloc. Dar nu este niciodată prea târziu să începem sau să facem pașii următori.

Fiecare dintre noi descoperă că una dintre cele patru fațete ale Sinelui este relativ ușor de cultivat. Ne-am născut astfel. Pentru anumiți oameni, Nordul este cel care apare ca fiind cel mai natural. Pentru alții este Vestul, Sudul sau Estul. În lumea occidentală, avem tendința de a pune în valoare în mod exagerat o singură fațetă, ceea ce duce la un dezechilibru al personalității, la o versiune distorsionată a sinelui, care este de fapt versiunea principală pe care o afișăm zi de zi în lume. Ceea ce în mod normal este un punct forte poate deveni o ciudățenie supra-dezvoltată. Pentru a deveni pe deplin umani, trebuie să cultivăm în mod conștient celelalte trei fațete pe lângă cea cu care ne simțim cel mai familiar.

Și adesea se dovedește că fațeta care se află în partea opusă a cercului față de fațeta care este, prin naștere, cea mai vizibilă, este fațeta care este cel mai puțin dezvoltată și cel mai greu de cultivat. Dar aceasta este, de asemenea, cea ale cărei resurse ne sunt cel mai necesare pentru a trăi o viață echilibrată și eficientă, cea de care avem cel mai mult nevoie pentru a descoperi darurile sufletului nostru. Spre exemplu, persoanele care sunt în mod natural Adulți Generativi care cultivă nu au dezvoltat îndeajuns calitățile emoționale, întruchipate și aflate în armonie cu natura, aparținând Sinelui Indigen și Sălbatic. Iar persoanele în cazul cărora fațeta Inocentului/Înțeleptului este prezentă în mod natural nu prea reușesc să dezvolte calitățile imaginative și romantice ale Muzei-lubite.

Atunci când oamenii nu trăiesc având cunoștință de existența Sinelui, atunci când nu-și reprezintă Sinele, ce anume *reprezintă*? Ce aspecte ale psihicului uman sunt puse în practică?

Aceștia pun în practică aspectele psihicului pe care eu le numesc sub-personalități. Alte expresii uzuale pentru a desemna sub-personalitățile sunt *complexele* sau *părțile rănite ale Sinelui* sau *Sinele fragmentat* sau *vocile interioare imature*. Există patru categorii de sub-personalități. În cartea *Mintea sălbatică* le-am prezentat corelându-le, de asemenea, cu punctele cardinale. Fiecare sub-personalitate este o versiune imatură, rănită sau fragmentată a fațetei deplinului asociată aceleiași direcții. Sub-personalitățile se formează în copilărie, având scopul de a ne ajuta să supraviețuim și să fim acceptați în familiile și în comunitățile noastre. Acestea ne protejează deoarece ne impun să trăim sub platoșa unor versiuni reduse sau sigure ale Sinelui. Acestea ne protejează fizic și social, prin suprimarea măreției și a deplinătății noastre naturale, care reprezintă adesea un necaz sau o amenințare pentru familiile și comunitățile noastre. La începutul drumului nostru în viață, conștiința și comportamentul ne sunt dominate de sub-personalități. Cultivând Sinele, învățăm treptat să trăim din ce în ce mai mult în armonie cu acesta și din ce în ce mai puțin în concordanță cu sub-personalitățile noastre.

Sub-personalitățile Nordice sunt cele pe care eu le numesc Soldații Loiali. Ce îi deosebește pe Soldații Loiali de celelalte trei categorii de sub-personalități este faptul că aceștia încearcă să ne țină în siguranță, încurajându-ne să facem gesturi mici, să acționăm sub potențialul nostru sau pe o singură dimensiune, astfel încât să ne asigurăm un loc de care aparținem în lume. Ei ne ajută să ne asigurăm un astfel de loc prin evitarea riscului și prin faptul că devenim neamenințatori, utili sau plăcuți celorlalți sau prin faptul că ne încurajează să ocupăm poziții imature sau de dominare a celorlalți. În societatea contemporană, avem multiple nume pentru a desemna multiplele versiuni de Soldați Loiali, inclusiv Salvatorii, Co-dependenții, Facilitatorii, Persoanele care îi mulțumesc pe ceilalți și Copacii care oferă; Criticii interni și Măgulitorii interni (acel tip de măguleală care ne motivează să fim utili și neamenințatori în relația cu ceilalți); Tiranii și Baronii hoți; dar și Criticii și Măgulitorii celorlalți.

Sub-personalitățile Sudice sunt Copiii răniți, care încearcă să ne mențină în siguranță încercând să ne asigure nevoile de bază, folosind strategii imature, bazate pe emoții, care le stau la dispoziție. Aceștia fac acest lucru deoarece se prefac că au nevoie să fie salvați (acestea sunt sub-personalitățile Victime); că sunt inofensivi și acceptabili din punct de vedere social (Conformiștii); că sunt coercitivi sau agresivi (Rebelii); sau că sunt aroganți sau condescendenți (Prinții sau Prințesele).

La Est găsim Evadatorii și Dependenții, cei care încearcă să ne mențină în siguranță prin evadare — ridicându-se deasupra emoțiilor și a circumstanțelor traumatiche și trecând pe lângă provocări tulburătoare și responsabilități. Aceștia reușesc să facă acest lucru prin strategii precum dependențele, obsesiile, disocierile, disparițiile și delincvența. Versiunile includ tipologiile *puer aeternus* și *puella aeternus* (termenii latinești pentru “băiatul etern” și “fata eternă”), Fericiții și Materialiștii Spirituali.

La Vest se află Umbra și Sinele nostru în umbră, care încearcă să ne mențină în siguranță prin reprimare (trecerea în inconștient) sau prin intermediul trăsăturilor și dorințelor noastre inacceptabile sau de neconceput. Caracteristicile din umbră pot fi “negative” (ceea ce ego-ul ar considera ca fiind “inferior” din punct de vedere moral) sau “pozitive” (ceea ce ego-ul ar considera ca fiind “superior” și de neatins). Umbra nu este reprezentată de ceea ce știm despre noi și nu ne place (sau ne place dar ascundem), ci, mai degrabă, de ceea ce *nu știm* despre noi, iar în cazul în care am fi acuzați de un atare lucru, l-am nega în mod categoric și sincer. Sinele nostru din umbră își propune să mențină stabilitatea psihologică prin punerea rapidă în scenă a trăsăturilor din umbră, într-un mod flamboaiant sau scandalos, dar fără ca noi să conștientizăm ce facem — astfel, a-ți vărsa furia devine singura alternativă disponibilă pentru a finaliza procesul de autodistrugere.

Un lucru pe care îl au în comun toate sub-personalitățile este acela că fac ce știu mai bine pe parcursul întregii vieți pentru a ne ajuta să trecem peste caracteristicile cele mai dificile ale copilăriei și ale adolescenței. Cu alte cuvinte, acestea sunt profund loiale și, cel mai probabil, nu am fi supraviețuit fără intervenția lor. Pentru asta ar trebui să fim recunoscători. Problema, desigur, este aceea că strategiile lor sunt imature și limitate, împiedicându-ne să ne dezvăluim întregul potențial. După un anumit moment al vieții, eforturile lor protective devin obstacolul principal în calea dezvoltării noastre personale.

Totuși, sub-personalitățile noastre pot fi vindecate și integrate într-un sistem de funcționare matură. Cheia este să învățăm să le acceptăm de la nivelul conștiinței și al resurselor Sinelui nostru cel cu patru fațete. Dar, înainte de a putea face acest lucru, trebuie să cultivăm acest Sine. Apoi ne putem vindeca *pe noi înșine* — ceea ce, de fapt, este mult mai eficient decât o vindecare obținută ca urmare a serviciilor psihoterapeutice ale altei persoane. Eu numesc acest proces “vindecarea Sinelui”. **Mintea sălbatică** este un ghid pentru a deveni deplin și pentru a ne vindeca Sinele. De asemenea, este un ghid al coborârii către suflet și al înălțării către Spirit.

La acest moment al evoluției noastre ca specie, lumea însăși ne cere să facem numeroase modificări urgente ale proiectului uman, cea mai stringentă fiind o nouă perspectivă fundamentală și o re-formare a *propriei ființe*, o mutație la nivelul conștiinței. **Mintea sălbatică** ne ajută să ne cerem deplinătatea inițială, natura noastră umană indigenă, cea care ne-a fost dăruită de natura însăși. Cheia nu este doar aceea de a ne suprima simptomele psihologice, de a lăsa deoparte dependențele și traumele sau de a ține stresul sub control, ci mai degrabă de a ne reconstrui pe deplin mințile naturale/sălbatică, multi-fațetate, de a ne implica în cea mai mare poveste pe care suntem capabili să o trăim, fiind în slujba comunității mai mari a Pământului.

Cu cât ne apropiem mai mult de deplin, sub-personalitățile noastre dispar?

Nu, nu eliminăm niciodată și nu ieșim niciodată din sub-personalitățile noastre; tot ce putem face este să învățăm să le acceptăm din perspectiva Sinelui și, astfel, să ne vindecăm treptat rănilor și să integrăm sub-personalitățile în sistemul de funcționare a unui ego mai matur. Deși sub-personalitățile noastre nu dispar niciodată, ne putem maturiza până în punctul în care să ne lăsăm mult mai rar șantajați de ele ajungând, în schimb, să trăim cel mai adesea din perspectiva unui ego matur și a resurselor deplinului nostru, a celor patru fațete ale Sinelui.

Există și alte aspecte ale psihicului uman, diferite de fațetele Sinelui și de cele patru categorii de sub-personalități?

Da. Sinele cel cu patru fațete și cele patru grupe de sub-personalități punctează în mod colectiv planul orizontal al Hărții bazate pe natură a Psihicului. Există însă și o axă verticală pe Hartă, care include Spiritul și sufletul. Spiritul se află deasupra planului orizontal, iar sufletul este sub acesta. Prin "Spirit" înțeleg psihicul universal, conștiința, inteligența sau imaginația noastră vastă care animă cosmosul și tot ce se află în acesta — inclusiv pe noi — și la care participă psihicul fiecărei persoane.

Prin "suflet" înțeleg scopul sau identitatea unică a unei persoane, care este o identitate mitopoetică, ceva mai profund decât personalitatea sau rolul social și vocațional, o identitate revelată și exprimată prin simbol și metaforă, imagine și vis, arhetip și mit. Un alt mod de a exprima acest lucru este următorul: sufletul este nișa sau locul ecologic particular care i-a fost hărăzit unei persoane, dar este posibil ca aceasta să nu-l descopere și să nu-l locuiască niciodată în mod conștient. Sau, într-un registru mai poetic, citându-l pe David Whyte, sufletul este "cea mai mare conversație pe care ești capabil să o ai cu lumea" sau "propriul tău adevăr în centrul imaginii cu care te-ai născut" sau "forma care așteaptă în germene pentru ca tu să crești, astfel încât să-și împrăștie ramurile spre cerul ce va să vie". Sau, după cum a spus partenera mea, Geneen Marie Haugen, sufletul este "piesa ta din puzzle-ul care este Marele Mister". Prima mea carte, *Formarea sufletului*, are în vedere natura sufletului, coborârea în propriul suflet și procesul de inițiere a sufletului.

La mijlocul axei verticale și în centrul planului orizontal al Hărții este ego-ul, care este locus-ul sau sediul cunoașterii de sine conștiente din psihicul uman — ceea ce desemnăm prin termenul "eu". Așadar, această Hartă a psihicului este tridimensională, având ego-ul în centru. Ați putea spune că scopul dezvoltării umane este acela de a cultiva un ego care să aibă un acces ușor la toate cele patru fațete ale Sinelui, precum și la spirit și suflet. Un asemenea ego matur îl numesc un "ego 3-D".

Pentru a reuși să coborâm în suflet sau să accedem la Spirit, trebuie mai întâi să cultivăm cele patru fațete ale Sinelui.

Cărțile dumneavoastră anterioare, *Formarea sufletului* și *Natura și Sufletul uman*, s-au concentrat pe descoperirea sufletului sau, după cum ați spus, pe coborârea în suflet sau coborârea în lumea subterană. Spuneți că această coborâre în suflet este cheia spre renașterea culturală. Care este relația dintre mintea sălbatică, suflet și schimbarea culturală?

Ei bine, am compus recent șase propoziții care, cred eu, rezumă perfect aceste relații lată-le:

- A include mintea sălbatică în viața de zi cu zi înseamnă a deveni pe deplin uman.
- A deveni pe deplin uman necesită cultivarea deplinului nostru înăscut, a celor patru fațete ale Sinelui.
- A crește ca întreg — a cultiva Sinele — este baza pentru coborârea în suflet.
- Procesul inițierii sufletului — descoperirea și revendicarea identității mitopoetice — este poarta către vârsta adultă autentică.
- Adevărații adulți — oamenii care își asumă identitatea mitopoetică ca pe un dar pentru ceilalți — sunt artizanii vizionari ai renașterii culturale.

- Reînnoirea culturală profundă și radicală pornește de la adulții adevărați care își folosesc mințile naturale/sălbaticе.

Scrieți în *Mintea sălbatică* că “Psihologia occidentală convențională s-a concentrat pe patologii mai degrabă decât pe posibilitate și pe participare, iar acest lucru face ca ea să fie incompletă... și, în multe privințe, depășită”. În ce sens este învechită psihologia occidentală?

Psihologia occidentală a apărut la sfârșitul secolului nouăsprezece. Aceasta își are originea în practica dominantă și filosofia specifică medicinei în epoca respectivă. Tema sa principală de studiu era diagnosticarea și tratamentul simptomelor, al bolilor și al “maladiilor mintale”. Aceasta a fost, și, din multe privințe, este o încercare de a identifica ce poate fi și ce este disfuncțional în psihicul uman. Cu câteva excepții, a fost acordată prea puțină atenție elementelor care sunt inerent pozitive și care inspiră la nivelul ființelor umane. A fost manifestată o atenție insuficientă față de procesul devenirii pe deplin uman — un membru activ, profund imaginativ, care contribuie la ceea ce ecologistul cultural David Abram numește lumea supraumană, o lume care include societatea umană ca un subset al comunității mult mai ample a Pământului.

Metodele specifice psihologiei occidentale de a ne înțelege pe noi înșine ne-au blocat în mod nedeliberat abilitățile de a crește întregi și pe deplin maturi. Programul psihoterapiei standard a fost foarte limitat, de la bun început și, prin urmare, acesta ne-a limitat la rândul său. Ce s-ar întâmpla dacă, de exemplu, nevoia noastră primordială umană și oportunitatea pe care am avea-o nu ar fi aceea de a ne concentra la infinit pe rănilor noastre emoționale și de a eradică așa-zisele tulburări psihologice, ci, mai degrabă, de a sonda și de a elabora întregul nostru natural uman (sinele) și de a ne asuma această recompensă deplină ca pe un dar pentru alții și pentru lumea noastră?

Mintea sălbatică prezintă o ecologie holistică și integrală a psihicului uman, care include cele mai bune perspective asupra psihologilor occidentale existente, dar care trece cu mult dincolo de acestea, ajutându-ne să avem o viziune mai amplă asupra potențialului neutilizat al psihicului și asupra diversității, complexității și a eleganței structurale interioare. Harta psihicului uman bazată pe natură ne prezintă resursele și perspectivele pozitive, care valorizează viața și o preamăresc, acestea fiind esențiale pentru umanitate. Accentul nu cade pe părțile fragmentate sau pe poveștile din care am ieșit răniți și nici pe modul în care psihicul nostru este împotmolit în modele nevrotice sau pe modul în care am putea să ne revenim din traume, patologii sau dependențe; mai degrabă, accentul cade pe deplinătatea noastră și măreția potențială, pe modul în care putem spori împlinirea și participarea personală în lumea supraumană și în care putem deveni pe deplin umani, artizani vizionari ai renașterii culturale. Acum avem oportunitatea crucială de a crea o nouă psihologie occidentală care să înțeleagă umanitatea ca, în primul rând, una naturală, aparținând naturii — și nu separată de aceasta. Este vremea să reînșuflețim psihologia cu idei și metode care își au originea în ritmuri, modele, principii și alte întâlniri supraumane ale mării naturi.

Spuneți că, la acest moment, călătoria noastră colectivă are nevoie de o transformare radicală a relației umane cu comunitatea vieții. Puteți explica în detaliu ce înțelegeți prin acest lucru și ce trebuie să se întâmple pentru ca acest lucru să devină realitate?

Individual și colectiv, ne lansăm momentan spre un viitor incert — care este, în același timp, periculos și plin de posibilități. Rolurile și identitățile noastre obișnuite, determinate cultural, sunt inadecvate pentru a naviga pe marea schimbărilor timpului nostru. Călătoria noastră colectivă are nevoie de o transformare radicală a relației umane cu marea comunitate a Pământului — o transformare culturală atât de profundă, încât viitorii oameni ar putea să o considere o evoluție a conștiinței. Trecerea sigură către o altă etapă cere ca fiecare dintre noi să ne oferim măreția deplină lumii. Cultura populară nu poate să ne ajute să ne dezvăluim darurile unice cu care am fost hărăziți; instituțiile contemporane nu ne încurajează să le exprimăm. Geniul nostru particular poate fi descoperit doar în cadrul unei călătorii inițiatice — o coborâre accidentală sau deliberată în misterele sufletului. Timp de mai bine de treizeci de ani, ghidarea coborârii *deliberate* către suflet a fost misiunea noastră în cadrul Institutului Animas Valley.

La Animas, folosim ceea ce se numește “competențele și practicile de formare a sufletului” pentru a evoca experiența întâlnirii cu sufletul, o experiență care ne schimbă perspectiva asupra lumii — prin revelarea identității noastre unice mitopoetice, o identitate inclusă într-o poveste misterioasă care ne este șoptită în momente de conștientizare intensă și de trăire profundă a vieții. Forma și ritmul acestei povești ne arată comoara ascunsă pe care fiecare dintre noi o purtăm pentru lume — o lume care tânjește după contribuțiile transformatoare ale liderilor și artizanilor vizionari ai renașterii culturale. Practicile de formare a sufletului își au originea în riturile sălbăticeiei, în psihologia profundă, în eco-psihologie, în tradiția poetică, în oamenii care se întorc către natură și în Pământul însuși, în sălbăticia sa — și constituie o cale contemporană, occidentală și bazată pe natură către acest pământ misterios, *terra mysterium*, al inițierii sufletului.

Scopul practicilor de formare a sufletului este acela de a descoperi sensul și destinul care se află în miezul vieții fiecărei persoane. Acest lucru poate fi realizat printr-o călătorie inițiatcă — o coborâre în misterele naturii și ale psihicului, acolo unde se află ego-identitățile noastre exacerbate; acolo unde putem întâlni șarlatanii, demonii sau poate chiar îngerii; și de unde răsare un nou sine, ca un sălaș al geniului special al omului și al darurilor care pot transforma lumea și cu care ființa umană este hărăzită. Deși coborârea în suflet evocă percepții și moduri de cunoaștere neobișnuite, nu este vorba de șamanism, nici de riturile de trecere, de psihoterapie bazată pe natură sau de vindecare emoțională. Călătoria către suflet nu este concepută pentru a transcende ego-ul, pentru a rezolva problemele de zi cu zi sau pentru a-i ajuta pe oameni să se adapteze mai bine la platitudinea culturii occidentale contemporane — sau să fie mai fericiți. Mai degrabă, intenția este aceea de a determina o modificare profundă a structurii care să *maturizeze* ego-ul și care să genereze, la nivelul fiecărei persoane, răspunsul cel mai creativ, care pornește din suflet, la acest moment liminal, crucial din cursul poveștii lumii mari.